

Молодий комуніст

ІМ. Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • 155 (2571). ЧЕТВЕР, 28 ГРУДНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

26 грудня в Києві відбулась республіканська науково-практична конференція на тему: «Творчий розвиток ленінських принципів кадрової політики в творах товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина».

Вступним словом конференцію відкрив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

У роботі конференції взяли участь перші секретарі й секретарі обкомів, ряду міських і райкомів партії, керівники і секретарі партійних комітетів міністерств, відомств, ряду підприємств, будов, колгоспів і радгоспів, наукових установ і закладів культури, ветерани партії, працівники органів масової інформації, військовослужбовці.

З доповіддю на конференції виступив товариш В. В. Щербинський.

Великою подією в ідейно-політичному житті нашої партії, всього радянського народу, відзначає він, став вихід у світ книг Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина». Вони викликали величезний інтерес комуністів, усіх трудящих нашої країни, величезний резонанс в усьому світі.

У них відобразились весь комплекс теоретичних і практичних питань кадрової політики партії. Розглядаючи їх у діалектичній єдності, Леонід Ілліч Брежнєв показав зразок

творчого підходу до ленінської спадщини.

Глибоке вивчення книг Леоніда Ілліча допомагає нашим кадрам всебічно враховувати історичний досвід партії, здобувати з нього уроки, робити правильні висновки, чітко визначати завдання на майбутнє, до будь-якої справи підходити з урахуванням наших стратегічних цілей.

Ці книги учать комуністів, партійний актив, усі наші кадри готувати з людським мовою правди, учать творчого, ініціативного підходу до розв'язання завдань, учать спиратися на колективний розум партії і народу.

Книги Л. І. Брежнєва є бойове керівництво до дії, вони закликають пристрасно і наполегливо боротися за здійснення планів партії, повніше використовувати всі переваги, закладені в нашому соціалістичному ладі.

Досконало оволодіти величезним досвідом партійної роботи, сконцентрованим у творах товариша Л. І. Брежнєва, сказав на закінчення товариш В. В. Щербинський, — найперший обов'язок наших кадрів, найважливіша умова дальшого вдосконалення всієї організаторської і політичної діяльності, успішного розв'язання історичних завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС.

З повідомленнями на конференції виступили член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського комітету партії О. П. Ботанин, директор Інституту історії партії при

ЦК Компартії України — філіалу Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, член-кореспондент АН УРСР В. І. Юрчук, секретар парткому металургійного заводу «Запоріжсталь» О. О. Герасименко, перший секретар Нікопольського райкому партії Дніпропетровської області В. І. Остапченко, перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корніченко, член Військової Ради — начальник Політуправління Червонопрапорного Чорноморського флоту, віце-адмірал П. М. Медведев, секретар правління Спілки письменників України П. А. Загребельний.

Із заключним словом на конференції виступив товариш В. В. Щербинський.

Учасники конференції прийняли рекомендації по дальшому вдосконаленню роботи з кадрами у світлі положень і висновків, що їх містять книги товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина».

З великим піднесенням було прийнято листа Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

У роботі конференції взяли участь товариші М. М. Борисенко, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. Л. Погребняк, В. О. Сологуб, В. В. Федорчук, Б. В. Качура, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк.

(РАТАУ).

У Центральній виборчій комісії по виборах до Верховної Ради СРСР

26 грудня в Москві відбулось перше засідання Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На засіданні комісії відзначалось, що з часу виборів до Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання в житті країни, всіх радянських людей відбулись великі відради зміни. XXV з'їзд КПРС визначив генеральну перспективу розвитку радянського суспільства, стратегію і тактику комуністичного будівництва на сучасному етапі. Послідовно втілюючи в життя рішення з'їзду, радянський народ під керівництвом Комуністичної партії добився видатних успіхів у розвитку економіки, науки, культури, в підвищенні матеріального добробуту трудящих.

Радянські люди гаряче схвалюють і цілком підтримують внутрішню і зовнішню політику партії, її ленінського Центрального Комітету, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

У відповідь на рішення липневого і листопадового (1978 р.) Пленумів ЦК КПРС трудящі ще ширше розгортають соціалістичне змагання за виконання і перевиконання завдань десятої п'ятирічки, за підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Наш народ вступає у виборчу кампанію в обстановці великого політичного піднесення, тісно згуртований навколо комуністичної партії — керівної і спрямовуючої сили радянського суспіль-

ства, ядра його політичної системи.

Радянська виборча система, закріплена Конституцією і недавно прийнятим Законом про вибори до Верховної Ради СРСР створює всі необхідні умови для проведення виборів на ґрунті демократичній основі. Чергові вибори до найвищого органу державної влади стануть великою подією в громадсько-політичному житті країни, знову з усією силою продемонструють непереможну єдність партії і народу, торжество соціалістичної демократії.

Центральна виборча комісія розглянула на своєму засіданні ряд питань, зв'язаних з підготовкою до виборів.

(ТАРС).

СВІТ СЬОГОДНІ:

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ

СТРІЧКИ ТАРС

ПРАГА. З усіх цілків Чехословаччини надходять у ці дні в столицю трудові рапорти виробничих колективів про дострокове виконання планових завдань року. В авангарді соціалістичного змагання трудящих ідуть шахта-

рі. До кінця року країна одержить близько 300 тисяч тонн надпланового палива. Високосортну сталь і прокат дають уже в рахунок 1979 року працівники сталеливарних заводів Кладно, надпланові машини і устаткування виготовляються тепер у багатьох цехах машинобудівного комбінату «Шкода» в Пльзені, Кралоупольського комбінату в Брно, празького заводу «Моторлет».

СОФІЯ. В Бургаському порту минуло кріп нове великотоннаж-

не судно «Родина», збудоване на заводі НРБ суднобудівниками Миналаєва. Корабель повністю автоматизований, має комфортабельні службові і житлові приміщення. Радянські суднобудівники збудували для болгарського морського флоту вже кілька суден цієї серії, які сивели НРБ на четверте місце серед соціалістичних країн за тоннажем морських суден. Вантажопідйомність кожного такого рудовоза — 50 тисяч тонн.

КЛИЧУТЬ ЗИМОВІ СТАРТИ

Якщо переглянути плани роботи кращих колективів на рік, то відразу впаде в око той факт, що і на літній, і на зимовий сезони запрограмовано провести багато цікавих поєдинків, які входять до заліку спартакіади. Але, на жаль, трапляються й такі плани, в яких на зиму канікули передбачено. Бо що, мовляв, робити, коли спортзалу немає, а стадіон занесено снігом? І десятки юнаків та дівчат чекають весни, щоб спробувати свої сили, складаючи залік з фізичної і військово-технічної підготовки. Таким спортсменам, звісно, не пощастить. Бо необхідно знову довго тренуватись, аби надолужити прогайне. Подібні «картинки» часто-густо спостерігаються в сільських колективах фізкультури. Онуфріївського, Вільшанського, Кіровоградського, Мстиславського районів. Це призводить до ще одного огріху — якщо молода людина займається спортом безсистемно, робить великі перерви між стартами і тренуваннями, то вона поступово втрачає інтерес до нього. І навпаки, цікаві спортивні поєдинки захоплюють, спонукають до активних дій.

Зацікавте в ці зимові дні на Кіровоградський олімпійський комбінат, зустріться з інструктором по спорту Михайлом Мищенем, і він вам доведе, що тепер, у зимові дні, у нього ще більше турбот, ніж улітку: зібратися походити на лижах, а снігу немає. Інструктор відразу робить поправку в спартакіадному календарі: «Повторне складання нормативів з кульової стрільби, зимове багатоборство, легкоатлетичний крос». Надалі він запрограмував літній агітпробіг у села Кіровоградського району, присвячений 35-річчю звільнення області від німецько-фашистських загарбників. Відбудуться своєрідні змагання на льоду — вміння продемонструють рибалки. Цілі виробничі бригади збиратимуться на стадіоні спортклубу «Зірка», де залито ковзанку. Щоправда, зробили її не зовсім доброякісно. Та й

хокейного майданчика досі не обладнали як слід. Подібне на Черемушках. Біля автовокзалу поки що «діє» стаціонарний «ящик», який у Кіровоградському райкомі комсомолу називають хокейним полем. Лід тут збираються створити, але такий майданчик не привабить нікого з підлітків — нема спартакіадної емблеми, жодного лозунга, жодного заклику. Сірний «ящик», за бортами якого відніються розтрощені металеві сітки.

Нині слід було б показати кіровоградцям відеозаписи стартів вихідного дня у Світловодську. Хлоп'ята (я з ними і їхні шефи — робітники заводу чистих металів) у кожному мікрорайоні заплили ковзанки. Біля ігрових майданчиків казкові малюнки, барвисті щити і заклики: «Стань чемпіоном ГПО!», «Виходьте зими зустрітати!». Широка програма в парку культури. До послуг любителів зимових видів спорту — санчата, лижі, ковзани. Працює в місті прокатний пункт спортивного інвентаря.

Але буде великою помилкою, якщо тепер у колективах фізкультури практикують лише снігові види спорту. Наприклад, в тому ж Онуфріївському районі футболісти чекають весни, хоча є можливість пролонжувати фізичну підготовку в багатьох колективах Голованівського району взяли канікулярну відпустку волейболісти, баскетболісти, гандболісти. Вечорами хіба що шахові шахові турніри тривають у клубах. А спортивні зали в школах (і не тільки в пазяному районі, а навіть і в Кіровограді) в цей час пустують. Справа ж вимагає такого розв'язання, щоб ніяких міжвідомчих суперечок не було. Спортивні бази створювалися не для окремої категорії молоді. Вони — для всіх, для кожного і їх. бази, треба використовувати по господарському, з найбільшою ефективністю.

Зимовий день кличе молодь на старти. Щоб наблизити олімпійські й спартакіадні висоти.

СПОРТ

КОЛО ПОВЕРНЕННЯ

ДО ПОРТРЕТА ФІЗКУЛЬТУРНОГО АКТИВІСТА

Того недільного дня у Світловодську творилося щось адивне для людини, яка вперше сюди приїхала. Центральною площею мчали велосипедисти. На стадіоні всі сектори і трибуни були залюднені. В парку культури імені Т. Г. Шевченка гуртувалися тенісисти, гандболісти, городишки, волейболісти. Біля турбаз «Славутич» понад 150 робітників збирались у мандрівні берегами Дніпра, до місць, де гриміли визвольні бої за місто. І в кожному колективі фізкультури — спортивні поєдинки: на призи героїв-земляків, веселі старти, веснізовані естафети. А потім у міському Палаці культури — вечір спортивної слави. Отоді й збавну все до кінця гості Світловодська — тут почався Тиждень ГПО.

І то було свято, то був цілий комплекс заходів, спрямованих на пропаганду фізкультури і спорту серед робітничої молоді, всіх трудящих міста ініціаторами його проведення були міським комсомолу та міським спорткомітетом, який очолює Григорій Манойлов — відома у Світловодську людина. Колись він був слюсарем займався легкою атлетикою. Будувалася Кременчуцьку ГЕС. Під

час одного з суботників травмував руку, і її довелося ампутувати. Безнадія. Розпач. Але виручає тренер Манойлов І. І. Мірошніченко: він подарував хлопцеві оптимізм і віру в щасливе схождение. Знову тренування. Марафонець Григорій Манойлов потрапляє до збірної республіки. 1963 року став срібним призером України. Серед 120 найсильніших марафонців країни він двадцятий. 1965 рік: Спартакіада профспілок СРСР у Манойлова — бронза. 1969 рік: фінал Всесоюзних сілських ігор. Десять кілометрів — 30 хвилин 55 секунд. Спортивне довголіття тривало. Майстер спорту СРСР Григорій Манойлов закінчує педінститут, стає тренером. І сам тренується. За рік під час тренувань пробігає понад 8000 кілометрів...

І ось тепер він приходить на завод у комсомольсько-молодіжну бригаду, запрошує у спортивні секції розповідає про себе. А можна й не розповідати — і так кожному фізкультурникові міста відома його спортивна біографія. Ось чому його слово так багато значить.

(Закінчення на 4-й стор.).

О. АНОХИНА.

СЛУЖБА

СЕРВІСУ

ЦЕЙ ДОРОСЛИЙ «ДИТЯЧИЙ СВІТ»

Її люблять і поважають дорослі і діти. Щодня з нею радіють люди поважного віку і зовсім юні покупці. Щодня перед її очима проходять близько п'яти тисяч відвідувачів світоводського універсаму «Дитячий світ».

Вона, молода продавщиця, комсомолка Наталія Косинська, працює тут уже п'ятий рік. Завідує відділом канцтоварів та іграшок. Тож вона має допомогти юному покупцеві вибрати найрізноманітніші товари — від зничайнісничого олівця до заводної машини чи ляльки. Це — не просто.

Скажімо, молодий батько вибрав своєму синові комплект «Конструктор», іде до каси розраховува-

ти. І тут Наталія обов'язково питає: скільки років малому конструкторові? Що йому більше до вподоби? А потім (такі церірко буває) порадить інший комплект, який, безперечно, сподобається малюкові.

Ні, не такий він уже простий, цей «Дитячий світ». І якщо говорити відверто, то чимало молодих продавців працювали тут стільки, скільки потрібно для відробітки після закінчення технікуму; радянської торгівлі. Продавці «Дитячого світу» — це і психолог, і чуйний,

такий, що все розуміє, товариш нашої малечі. На адресу Наталії Косинської можна почути лише теплі й щирі слова подяки. Її портрет — на обласній Дошці пошани сфери обслуговування.

А ще вона — чудовий комсомольський активіст. Без її участі не відбувається жоден випуск «Комсомольського прожектора», «Блакитки».

Та головне — будні «Дитячого світу».

— Я вважаю, — каже Наталія, — дуже актуальною і важливою постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по збільшенню виробництва товарів для дітей, підвищенню їх якості і поліпшенню торгівлі цими товарами». Це зобов'язує нас працювати не тільки з ентузіазмом, а й творчо, з повною віддачею знань і досвіду своїм вигодолюбним малечкам-покупцям.

С. ТИШКО.

м. Світловодськ.

Про визвольну боротьбу українців, яка завершилася історичним актом возз'єднання з російським народом, про героїв цієї боротьби Богдана Хмельницького, Северина Наливайка, Данила Нечая, Максима Кривоноса та інших написано багато художніх творів (трилогії М. Ста-

відразу ж після Жовтневої революції довелось вести збройну боротьбу проти внутрішньої і зовнішньої контрреволюції. Про те, як на території колишньої Російської імперії утворилися братні радянські республіки, зокрема Українська РСР (1919 рік), розповідає кни-

З інтересом кожен прочитає книгу «Літопис братерства» (Донецьк, «Донбас», 1972). Це — документи, статті, спогади, нариси та вірші радянських письменників. Сторінки книги поведуть читача полями битв Великої Вітчизняної війни, роками геро-

ШЛЯХИ ВЕЛИКОГО ЄДНАННЯ

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

рицького та І. Ле, роман Н. Рибак «Переяславська Рада», п'єса О. Корнійчука «Богдан Хмельницький»).

Спільна боротьба російського та українського народів проти іноземних загарбників, проти царського самодержавства і капіталістичного рабства, за торжество соціалізму, за нові перемоги комуністичного будівництва — це більш зрідлила наші народи.

Про участь трудящих України в класових битвах проти поміщиків і капіталістів розповідається в книзі «Революційна слава України» (К., Політвидав України, 1978). У виданні — сотні фотодокументів, що розповідають про боротьбу і перемоги народу України, який з братнім російським народом і трудящими інших національностей ішов по шляху, аказаному великим Леніном. Народом нашої країни

га авторів А. В. Лихолата і Д. А. Чугаєва «Велике єднання» (М., Політвидав, 1972).

Матеріали про святкування 60-річчя, встановлення Радянської влади на Україні та утворення Української РСР подано у збірнику «Україна шляхом Жовтня» (К., Політвидав України, 1978).

Про героїчні сторінки, трудовий подвиг покоління недалекого минулого, про звернення у славі роки радянських п'ятирічок, говориться в книзі Олександра Гордія «Від першої до десятої» (К., «Веселка», 1977). Тут ідеться про план ГОЕЛРО, за яким збудовано Дніпровську гідроелектростанцію, і про героїв перших п'ятирічок — зачинателів стахановського руху. Багато цікавлять ці матеріали, адже в квітні 1979 року відзначатиметься першого п'ятирічного плану.

Точної епопеї будівництва соціалізму. Книжка присвячена трудящим Донбасу, який здавна уособлює велику дружбу двох братніх народів — російського й українського.

Вірші поетів Радянської України про Батьківщину вміщено у збірці «Я — син Країни Рад» (К., «Дніпро», 1976).

Грас, як море,
Союз наш великий,
Силі народу немає ніякої!
Друзі, ми чесно з'єднали навіки
Руки з руками,
з серцями серцями.

Цими словами М. Рильського відкривається збірка, через яку проходить тема дружби народів СРСР, зокрема російського й українського, тема будівництва комуністичного суспільства.

Н. КАНТОЛІНСЬКА,
бібліограф обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

Скільки б не виступав перед кіровоградцями цей ансамбль, кількість бажаючих побачити на його концертах не зменшується. Його шанувальники сьогодні знають, що знову зустрінуться із самобутнім мистецтвом, побачать оновлену програму, присвячену 325-річчю возз'єднання України з Росією.

Ятранці завжди в пошуках. Щоразу, коли буваш, на концерті ансамблю, здається, що малюнок танцю вивершений. Але приходиш через певний час на нову зустріч із танцем — і не можеш не помітити в ньому нових елементів. Прагнення до постійного вдосконалення — основна творча риса колективу, і в цьому — його вічна молодість.

Фото В. ЧЕРЕДНІЧЕНКА.

ІНДІЯ

СТОРІНКИ ЛІТОПІСУ ДРУЖБИ

перед мною купка свіжих грудневих номерів індійських газет «Таймс оф Індія», «Хіндустан таймс», «Інтеріот», журнали «Лінк» і «Мейнстрім». На їх сторінках журналісти, економісти, публіцисти, політики піднімали питання року 1978 му, що минає. В оглядових статтях за рік на міжнародні теми велика увага приділяється індійсько-радянським відносинам, і це не випадково.

Тема дружби з СРСР, завжди присутня у передноворічних коментарях, каже головний редактор щотижневика «Мейнстрім» Ніхіл Чакраварті. Так уже повелося з перших років здобуття Індією незалежності, що практично кожний рік апінує нову сторінку в літописі дружби Індії з Радянським Союзом.

Ніхіл Чакраварті відгукуюсь з чашки думки про те, робить паузу і продовжує: — Так, порочу... нові сторінки. Але найкращі з них золотими літерами вписані 1971 року, коли було підписано індійсько-радянський Договір про мир, дружбу і співробітництво. 1973 рік, продовжує Ніхіл Чакраварті, також навично зостається в пам'яті наших народів. Це рік історичного візиту в Індію великого друга нашої країни, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

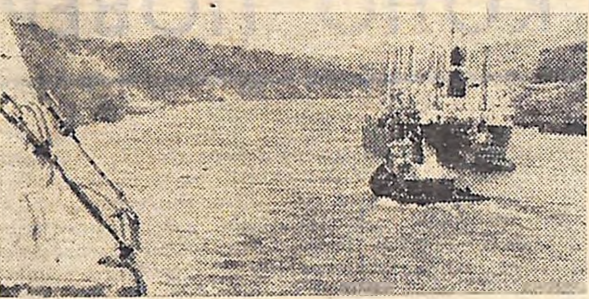
Як відомо, весною 1977 року після чергових парламентських виборів до влади в Індії прийшов уряд Джагана парті на чолі з прем'єр-міністром Морарджі Десаї. На Заході і в Пекіні було зроблено тоді спроба вбити клин у

має твердий, стабільний характер і не залежить від кон'юнктурних впливів складної міжнародної обстановки.

Проте далеко не всім припало до смаку ці заяви А. В. Ваджпай. Передусім вони викликали роздратування у Пекіні. Маючи це на увазі, А. В. Ваджпай на прес-конференції в Москві цілком чітко і недвозначно заявив: «Індія не буде прагнути до нормалізації відносин з Китаєм за рахунок вірних друзів, насамперед таких, як СРСР».

У серпні по всій Індії пройшли мітинги і збори, присвячені 7-й річниці підписання 9 серпня Договору про мир, дружбу і співробітництво між СРСР та Індією. У зв'язку з цією річницею в країні було оголошено місячник дружби з СРСР. У листопаді Індія широко відзначила 5-у річницю візиту в цю країну Л. І. Брежнєва. Всі ці заходи випливали в якесь маніфестацію індійсько-радянської дружби.

Дальшого розвитку дістали торговельні й економічні відносини між нашою країною. Як відзначає «Таймс оф Індія», «1978 року обсяг взаємних

РЕСПУБЛІКА ПАНАМА. Історія країни, що стала незалежною 1903 року, нерозривно пов'язана з боротьбою панамців за відновлення суверенних прав на знаменитий канал між Атлантичним і Тихим океанами, який проходить по її території.

«Навал — панамців» — не одно десятиріччя з напруженою силою лунав вимога, що виражає волю всього народу Панами.

На знімку: Панамський канал. Фото С. СИЧОВА. (Фотохроніка ТАРС).

відносини Індії з Радянським Союзом. Один з їхніх розрахунків не виправдалася. Те, що Індія і СРСР перебувають не кон'юнктурними міркуваннями, а будують свої відносини на міцній основі взаємної вигоди, рівноправності і повної взаємності, внутрішні справи одне одного, переконливо показав і рік 1978.

«Він був насичений взаємними контактами між громадянськими, політичними і державними діячами Індії і СРСР», — пише газета «Інтеріот». У квітні в Індії з офіційним візитом побувала делегація Верховної Ради СРСР. Її голова, Голова Ради Союзу Верховної Ради СРСР А. П. Шитков заявив, що зустрічі з керівниками Індії були позначені теплотою і щирими дружніми почуттями.

У травні Москва зустрічала міністра оборони Індії Джагдіпана Раму, який мав плодотворні зустрічі і розмови з керівниками Радянського Союзу. Після повернення на батьківщину в розмові з індійськими журналістами Д. Рам говорив: «У ході зустрічі ми відзначили ідейність багатьох поглядів Індії і СРСР з основних міжнародних проблем. Обидві сторони висловлювали рішучість продовжувати зусилля щодо зміцнення міжнародного миру та безпеки, сприяти розробленню і внесенню вкладу у справу розрядки напруженості у світі».

Велике значення мав вересневий візит в СРСР міністра іноземних справ Індії А. В. Ваджпай. В ході переговорів, зустрічей і розмов з Л. І. Брежнєвим та А. А. Громико було розглянуто питання дальшого розвитку і зміцнення радянсько-індійських відносин у різних галузях. На сніданку, що його влаштував А. А. Громико на честь індійського гостя, А. В. Ваджпай заявив, що «Індійсько-радянська дружба

поставок товарів становить близько одного мільярда карбованців проти 930 мільйонів 1977 року». Наші торговельно-економічні зв'язки й далі неупинно розвиваються. Зовсім недавно, на початку грудня, наші країни направили нову довгострокову програму економічного, торговельного й науково-технічного співробітництва. Вона передбачає дальше розширення потужності північних індійсько-радянського співробітництва — металургійних комбінатів у Бхілаї і Вокоро, машинобудівних заводів у Ранчі, Хардварі, Дурганурі і т. д. Програма націлена на дальше розширення товарообороти Індії, в обмін на радянські поставки машин та устаткування, нафти і добрив, у великих кількостях поставлятиметься в СРСР чай, кофе, спеції, прокат чорних металів, кабелі, акумулятори, гаражне устаткування тощо.

З урахуванням інтересів обох країн збільшуватимуться обсяги і номенклатура товарообміну. Дальше розширення індійсько-радянського економічного, наміченого програмою, ніяк не відповідало інтересам народів обох країн. Інтересам загального миру, підкреслюють у передноворічних коментарях органи індійської преси.

Р. ГЛАДКИХ,
Делі — Москва,
(ТАРС).

США

ХМАРИ НА ОБРІ

З наближенням Нового року дедалі пожвавіше стає на вулицях Нью-Йорка. У вітринах магазинів краються новорічні ялинки, гірлянди різноко-

льорових лампочок і яскрава реклама новорічних подарунків. Традиційні Саута-Клауси настигливо закликають перехожих до магазинів зробити покупки. Та далеко не всі піддаються на їхні заклики. Дуже багато людей обмежуються «випиванням» яриків з ціними, що значно зросли за останній час.

Нинішньої зими американцям доведеться заплатити за опалення своїх квартир на 331 мільйон доларів більше у зв'язку з черговим підвищенням ціни на електроенергію. Аспнування на медичне обслуговування в новому році буде урізано на 1,8 мільярда доларів. На 15—25 процентів скоротиться будівництво жителів для бідноти і малоимущих верств населення. За даними газети «Нью-Йорк таймс», тільки в Нью-Йорку, який часто називають «вітриною капіталістичного світу», понад 300 тисяч жителів віднесено до категорії тих, що живуть у бідності.

Газети повідомляють про намір вантажницької адміністрації урізати на 15 мільярдів доларів видатки на соціальні потреби. Ці плани викликають різку критику з боку багатьох масових громадських організацій. «Вашингтон продовжує йти курсом ескалации військових видатків, зменшення податків на доходи багатих і збільшення податкового тягара бідних верств населення» — заявив президент Національної міської ліги В. Джордан.

«Країна стоїть на порозі нового економічного спаду», — із сумом констатує «Нью-Йорк таймс». «Серйозною хворобою Сполучених Штатів», — продовжує газета, — є інфляція, породжена неупинними урядовими витратами і величезними дефіцитами торговельного і платіжного балансу. У новому році очікується дальше зниження промислового виробництва, а темп інфляції перевищить 9 процентів порівняно із 7,3 процента в цьому році.

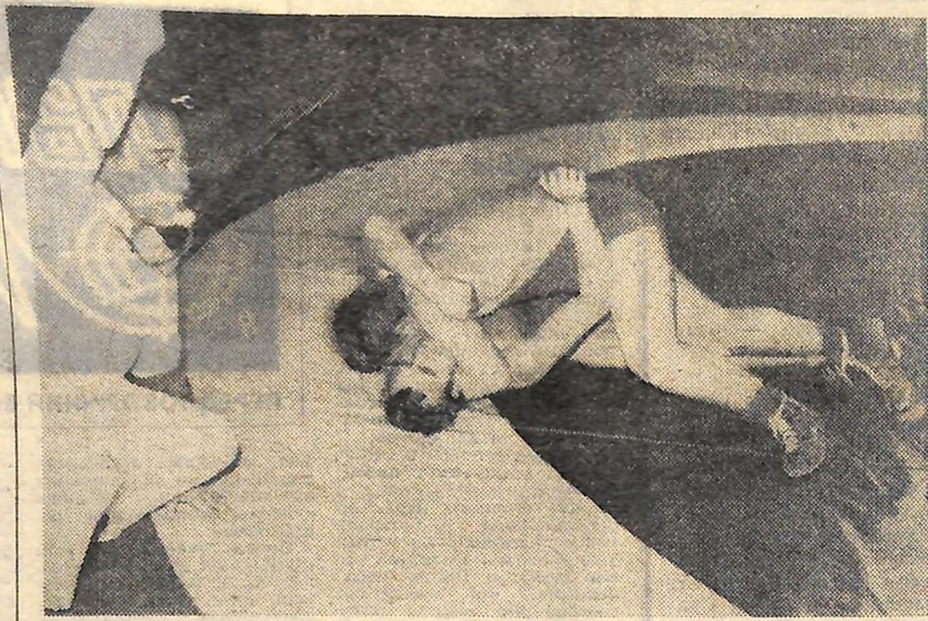
«На обрії згустилися хмари економічного спаду», — попереджає газета «Уолл-стріт джорнелс» — фінансова криза поєднана з біднотами, і нинішнє в цьому розумінні не буде винятком».

Тим часом зростання економічних труднощів у країні і погіршення матеріального становища має ідути паралельно із збільшенням прибутків військових монополій. Так, тільки за 9 місяців 1978 року чистий прибуток ариадівної компанії «Боїнг» — одного з головних підрядчиків Пентагону — досяг 215,3 мільйона доларів. У новому році, передбачають спеціалісти, доходи воєнно-промислового комплексу зростатимуть... прирідно, за рахунок американських платників податків.

В. МАТЯШ,
кор. ТАРС.
Нью-Йорк.

Спорт

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

У Кіровограді фінішував турнір з класичної боротьби пам'яті Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова. Його проведено з ініціативи активістів профтехучилища № 2, яке носить ім'я Героя. В турнірі взяли участь, спортсмени Києва, Харкова, Миколаєва, Сум, Кривого Рога, колективи з міст і районів Кіровоградщини. Більшість призових місць вибороли вихованці МПТУ-2.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

МОЗАІКА

УГОРЩИНА. Портрети відомих історичних осіб часів середньовіччя вирізає з дерева скульптор із Сігетвара Д'юла Загон. Як вихідний матеріал для роботи він використовує багатоглибкі дубові балки.
Фото МТІ — ТАРС.

ЮВІЛЕЙ МІККІ МАУСА

Хто не знає забавного мисливого на ім'я Міккі Маус — героя мультфільмів, одного з найвідоміших американських мультфільмів цього жанру Уолта Діснея? Улюбленець дітей і дорослих ось уже півстоліття сміє людей майже в усіх куточках світу. Нещодавно Міккі Маусу минуло 50 років. Міккі не любить говорити про свій вік, але Міккі не робить із цього секрету, адже він навічно залишається таким, яким видає його кінематограф.

Уперше Міккі Маус з'явився на екрані 18 листопада 1928 року у звуковому мультфільмі «Паровозик Біллі». Відтоді мисливця в білих рукавичках і червоних штаних брало участь у 120 фільмах. Його мордочку з великими вухами й тепер можна зустріти в мільйонах приміщень газет і журналів і на найрізноманітніших посудах.

Але симпатичному мисливцю не вдалося уникнути долі, уготованої кінопродюсерам. Деякі лінії, переконані, що Міккі Маус популяризує серед мільйонів глядачів, вирішили розібрати на цьому ринку. Його зображення стали швидко використовувати у вигляді реклами. Вийшло навіть кілька порнографічних фільмів з участю Міккі Мауса.

Довгі Міккі намагалися захистити міфологію від бруду, який несуть із собою комерційна реклама і жадливі пошуки прибутку в капіталістичному світі. Та це не завжди вдається.

І. ДІХТЯРЬОВ.

США. Припускається, що цьому омарові, вилоненому біля узбережжя Уест-порта, близько 200 років. З поваги до такого солідного віку було вирішено випустити довгожителів на волю, і він знову опинився в морі.
Фото ЮПІ — ТАРС.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Після Тижня ГПО — огляд колективів фізкультури виробничих підприємств під девізом «Від масовості — до майстерності». І знову Григорій Манойлов разом з фізкультурними й комсомольськими активістами Світловодська робить голий вибір. Його хвилює те, що в групах ГПО, у спортивних секціях мало жінок і дівчат з виробничих колективів. На сесії міськради він ставить питання, щоб робітники мали де займатися фізкультурою і спортом за місцем проживання.

Першими виявили ініціативу молоді робітники заводу чистих металів. У них був свій Палац спорту, але вони хотіли взяти більший розгін. Комсомольсько-молодіжні колективи вийшли на суботники і неділі. І ось уже в парку культури імені Т. Г. Шевченка з'явилися тенісні корти, баскетбольні, гандбольні, волейбольні майданчики, городишні містечко. На кожному подвір'ї — ігровий майданчик.

Та на цьому діло не зупинилось. Як використовувати спортивні споруди, з якою ефективністю? Чому ж все-таки під час спартакіадних змагань в шеренгах фізкультурників знову малий прсцент жінок і дівчат?

І тоді було взято на облік спортивні сім'ї, створено сімейні команди багатоборців ГПО. Між ними — своєрідні поєдинки.

Ось хоч би «домашня» команда Григорія Яненка із заводу чистих металів. Сам Григорій Тимофійович — апаратник цеху № 7. Захоплюється легкою атлетикою, волейболом, баскетболом, кульовою стрільбою, плаванням, любить порибалити. Лідія Захарівна, його дружина, теж робітниця відвідує групу «Здоров'я» складала всі нормативи ГПО і продовжує тренуватися. Старша дочка Зоя — де в'ятикласниця, захоплюється легкою атлетикою має третій спортивний розряд. А другокласниця Наталочка після уроків ходить у заводський Палац спорту на заняття секції плавання.

Щодня до рукотворного Кременчуцького моря по-

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

спішає домашня команда: тато, мама і дві доньки. Темп бігу то наростає, то сповільнюється. А потім фізичні вправи комплексу, які склав сам Григорій Тимофійович.

За кілька хвилин на майданчику в парку культури до Яненків приєднується інша сім'я, з колективу фізкультури «Чайка», — Надія Морозова з чоловіком і двома синами, а за ними — бригада плавильників Миколи Петрова. Іще. Іще...

фізичної та військово-технічної підготовки, все ж: — Робимо ще один вибір. Приймаємо залік у тих, хто залишив тренування.

У таких результати, звичайно, знизились. І це не тільки на заводі чистих металів. Отже — повторний залік. І перепідготовка.

Юнаки і дівчата зрозуміли: пауз між тренуваннями не може бути. Інакше всі попередні старання буде зведено нанівець.

ці спорту: там, крім спартакіадних поєдинків, ще й «розважальні» старти — у вихідні дні змагаються спортивні сім'ї, комсомольсько-молодіжні бригади, зміни. У Світловодську є день стрибунів, день снайпера, день багатоборця, день щасливого рибалки...

Таки відшукав голову спорткомітету на заводі чистих металів.

— Я б давав найбільші премії робочій людині, яка займається спортом,

спорт — то життя. І для славетного вченого, і для робітника. Тому він так хоче перекопати кожного, з ким спілкується: «Люди, не сидіть на місці!» Він просить слова на всіх нарадах, що відбуваються в місті, на всіх пленумах, зборах господарського й комсомольського активу. Ведучи «політику» створення якнайкращих умов для занять фізкультурою і спортом, він іще раз повторює:

— Якщо вам далеко до стадіону, якщо вам болять ноги, вставайте раніше і не користуйтеся автобусами. Десять кілометрів пішого ходу зроблять вас багаторим. Це довели науковці.

Його часом називають диваком. І якщо хтось із керівників заводів чи фабрик міста відмахується, посилюючи на зайнятість виробничими проблемами, Манойлов називає ім'я секретаря міськкому партії Анатолія Григоровича Гуземи:

— Він щодня на біговій доріжці стадіону, на алеях парку в спортивному костюмі. А в неділю не мінає волейбольних та баскетбольних баталій — сам виходить з м'ячем на майданчик. І це солідно! А ви кажете, директорів чи начальників незручно гратися з хлопчиками. Фізкультуру і спорт треба робити тільки на солідній основі. Бо це державна справа...

І аж тепер я зрозумів сповна, чому Григорій Манойлов такий самовпевнений та оптимістичний. Бо його завжди підтримують у міському комітеті партії, в комітетах комсомолу. Підтримують і допомагають. Сам А. Г. Гузема тренується з головою спорткомітету на одному спортивному майданчику. Вони — найперші порадиники для всіх фізкультурників міста. От завітайте в спортивний зал, приміром заводу чистих металів у недільний день. Іде, скажімо, матч між цеховими командами. І перші уболівальники тут А. Г. Гузема і Григорій Манойлов. Ім дуже хочеться побачити претендентів до складу збірної міста, яка невдовзі поїде на змагання в Кіровоград. Ось так!

М. ШЕВЧУК.

М. Світловодськ

ДО ПОРТРЕТА ФІЗКУЛЬТУРНОГО АКТИВІСТА

КОЛО ПОВЕРНЕННЯ

Григорій Манойлов підрахував, що в місті понад тридцять виробничих бригад, які називають себе спортивними, та близько 50 спортивних сімей. Ось де приклад для наслідування! Тут і чоловіки, і жінки — всі на старт.

Згодом така практика знову поширилась. На міському стадіоні після робочих змін з'явилися громадські інструктори по спорту, які готували до складання нормативів ГПО «слабкішу» половину. Поділивши жінок на вікові групи, кращі спортсмени підприємств міста передавали їм свій досвід, своє вміння.

І ось у міському комсомолі та в спорткомітеті зробили підрахунки: дві третини виробничників складають нормативи ГПО, половина з них — уже значківці. Всі комсомольці міста складають залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою нового фізкультурного комплексу. Між комсомольсько-молодіжними колективами йде своєрідне змагання під девізом «Від значка ГПО — до олімпійської медалі». Але у Манойлова свій погляд на ті звітні і підсумкові відомості. Хоч на заводі чистих металів і в колективі фізкультури «Чайка» найвищий процент масовості і найкраще сходження до майстерності, хоч немає тут такого комсомольця, який не склав би заліку з

Тривали старти з багатоборства ГПО. На міському фіналі сильнішими виявились якраз представники тих колективів, де фізкультурно-масова робота найбільш цілеспрямована та безперервна. Героями дня стали представники заводу чистих металів і колективу фізкультури «Чайка». Між ними спорткомітет і влаштував показовий матч.

Приблизно таким був шлях до успіху, коли на обласному фіналі чемпіонату України з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди» чотири світловодських спортсмени стали чемпіонами Кіровоградщини, чотири з дванадцяти — робітники Григорія Яненка, Надія Морозова, Володимир Ковязін, Тетяна Метірова. Ковязін виконав норматив кандидата в майстри спорту. Срібний призер чемпіонату Анатолій Семенов — теж робітник із Світловодська. А вся команда наддніпрянського міста була другим призером після кіровоградців.

Через день світловодці вшановували дві спортивні сім'ї, які делегували у збірну міста двох чемпіонів — Григорія Яненка і Надію Морозову. Вшанували й кращих багатоборців ГПО з усіх підприємств міста.

Завітав я до Манойлова в грудні. В комітеті його не було. Він міг бути на заводі. А може, й у Пала-

— сказав тоді Манойлов. — Це не те, що школярі чи учні профтехучилища. У людини — сім'я, робота. Але вона знаходить час для того, щоб піти на стадіон. Це і для неї, і для підприємства краще. Бо людині високого фізичного гарту легше здобувати трудову перемогу. Тому я й поспішаю до них, щоб з'ясувати, чи не потрібна моя допомога. Адже попередні такі невідкладні справи — старти із зимового багатоборства ГПО, новорічні спортивні баталії, в парку культури — старти на санчатах і лижах. Та ще поєдинки хокеїстів. І хочеться, щоб заводчани допомогли школам, — продовжує розмову Манойлов. — Щоб усі, щоб разом ішли до фізичного гарту. До краси.

... Завернувши на стадіон, ми побачили там більше сотні робітників і службовців з «Чайки», будівельних і побутових організацій.

Григорій вийняв з кишені секундомір і за хвилину сказав:

— Іде «війна» з товстунями. Оце ми «атакуємо» тих, у кого сидяча робота. І вони нам скажуть спасибі, коли повернемо їм завзяття.

«Ми» — це близько 60 спортсменів-активістів, які з допомогою досвідчених комсомольських і фізкультурних працівників, медиків добровільно прийшли на підмогу своїм товаришам по роботі. Але першим почав це Манойлов, людина, яка вважає, що

Наша адреса і телефони

316050, ГСП. Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОМУ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Управління у справах видавництва, поліграфії та книжкової торгівлі обласному потрібна секретар-друкарка.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.

Ви ще маєте нагоду передплатити обласну молодіжну газету «Молодий комунар». Передплата ціна на рік — 2 карбованці 40 копійок. Індекси 61197. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листнош чи громадських розповсюджувачів преси.